

Ромжния, ние ще намѣримъ, че дори и обанкрутирана Гърция стои по важността на външната си търговия по-добре отъ насъ. Ето това сравнение (въ милиони) за 1892:

Държави	Стойностъ на вноса и износа	Разходенъ бюджетъ	На 100 л. отъ стойността на вноса и износа падатъ се държавни разходи
България	152.0	82.5	54.3
Гърция	201.6	97.6	48.4
Ромжния	666.1	179.6	27.0

При тия факти и цифри, азъ ще прибавя и слѣдущитѣ двѣ бѣлѣжки по материялното положение на нашето население.

1. Вѣстници като Балканска Зора и Цѣлина, които нѣматъ никакъвъ интересъ да прѣдставляватъ това положение по-лошо, отъ колкото си е, нѣколко пжти сж се занимавали съ въпроса, колко произвежда единъ нашъ обикновенъ земледѣлецъ, колко плаща за данѣкъ и пр., и колко му остава чистъ приходъ за прѣхрана. И колчимъ сж разисквали тоя въпросъ, много неотрадни картини сж рисували по благосъстоянието на нашата работна маса. Думата благосъстояние звучи като една горчива ирония, когато човѣкъ чете, напримѣръ,¹ че единъ земледѣлецъ, като стопанува 80 уврата земя, съ 5 души работници, вади въ най-плодороднитѣ години единъ приходъ отъ лева 541.— и слѣдъ като спадне за данѣкъ и сѣме „ 168'34 той трѣбва да прѣхрани и дѣца и доб. прѣзъ г. съ 372'66 Ако ли има пѣкъ и лихви да плаща, тѣ ще бждатъ на пагона. Ако е такова положението — нито левъ на день за цѣло сѣмейство — на единъ стопанинъ на 80 уврата, който работи съ 5 души работници, какво ли трѣбва да бжде материялното състояние на по-слабитѣ наши земледѣлци?

2-о. Всѣкой знае, че нашата работна маса твърдѣ рѣдко яде месо и друга подобна питателна храна. Но всѣкой би помислилъ, че като една отъ първитѣ производителки на жита въ цѣла Европа (вижте сравнителнитѣ таблици, обнародвани по случай на Пловдивското изложение), тя ще яде поне достатъчно хлѣбъ. За жалость, както г. П. Герма-

¹ Цѣлина, февр. 1894, въ статията: Сиромашията на нашитѣ селяни.